

Articol principal

Partea 1 din 2

Cum răspunde Dumnezeu la rugăciune

***"De aceea, doresc ca oamenii să se roage pretutindeni, ridicând mâini sfinte, fără mânie și fără îndoială."
1 Timotei 2:8***

Cum putem fi siguri că Dumnezeu ne va răspunde la rugăciuni? Nu este suficient să ne afirmăm credința în rugăciune. Mii de părinți, de exemplu, au crezut în rugăciune și l-au cerut lui Dumnezeu să le protejeze copiii pe câmpul de luptă, doar pentru a primi mesajul că aceștia au fost uciși sau grav răniți. Nici afirmarea credinței noastre în rugăciune nu explică de ce, atunci când o întreagă națiune se roagă pentru pace, se trezește adesea prinsă într-un vârtej de război.

Pe de altă parte, există mii de oameni care sunt nerăbdători să mărturisească că Dumnezeu le-a ascultat rugăciunile pentru siguranța copiilor lor. Alții vor depune mărturie despre modul minunat în care Dumnezeu le-a dat binecuvântările speciale pe care

le-au cerut în rugăciune. Prin urmare, doar pe baza experienței, poate părea că Dumnezeu răspunde la rugăciunile unora, dar nu răspunde la rugăciunile altora.

Totuși, acest lucru nu este în concordanță cu ceea ce ne spun Scripturile despre Dumnezeu. Biblia spune că El "nu arată părtinire". (Fapte 10:34). Astfel, trebuie să existe un motiv întemeiat pentru care Dumnezeu răspunde la unele rugăciuni și nu la altele. Dacă putem găsi acel motiv, acesta ar trebui să ajute la restabilirea credinței unora ale căror rugăciuni au rămas aparent fără răspuns.

Rugăciunea este o fază foarte importantă a experienței creștine. De asemenea, ea este practică pe scară largă de adepții multor alte religii. Dorința de a ne ruga este o recunoaștere a dependenței noastre de o putere superioară și expresia conștientizării faptului că avem nevoie de ajutor din partea unei surse exterioare și mai înțelepte decât noi înșine. Fără îndoială, Dumnezeu este mulțumit de dorința sinceră a tuturor celor care încearcă să-L contacteze prin rugăciune, deoarece, cel puțin în această măsură, este o recunoaștere a unei puteri suverane superioare.

Impulsul aproape universal de a ne ruga se datorează faptului că omul original, Adam, a fost creat după chipul lui Dumnezeu. (Geneza 1:27). Ca

urmare a căderii omului în păcat și moarte, imaginea divină din caracterul său a fost mult estompată, iar în multe cazuri aproape ștearsă. Cu toate acestea, rămășițe ale acesteia încă mai există, iar una dintre manifestările sale este nevoia de a se ruga. De asemenea, este posibil să existe milioane de oameni care nu se roagă niciodată, deși adesea simt că ar trebui să o facă și au un sentiment de vinovăție pentru că nu o fac.

Dumnezeu este mulțumit de spiritul de rugăciune din partea creaturilor sale. Totuși, de ce ascultă El rugăciunile unora, în timp ce, aparent, alte rugăciuni rămân neascultate? Isus face aluzie la răspunsul la această întrebare în observațiile sale despre rugăciunile multora din vremea sa. Aceștia se rugau pentru a fi văzuți și auziți de oameni, a explicat Isus, și credeau că Dumnezeu îi va auzi pentru că "vorbesc mult". (Matei 6:5-7). Prin aceasta ni se amintește că există atitudini corecte și incorecte de rugăciune, precum și metode corecte și incorecte. Mulți dintre cei care intră în rugăciune pot fi sinceri, dar metoda lor este necorespunzătoare.

Scripturile indică faptul că există lucruri potrivite și lucruri nepotrivite pentru care să ne rugăm. Apostolul Iacov a scris: "Voi cereți și nu primiți, pentru că cereți greșit". (Iacov 4:3). Este de o importanță vitală să ne asigurăm de ceea ce avem privilegiul de a-i cere lui

Dumnezeu să ne dea în materie de favoruri. Nu ne putem aștepta să Îi cerem lui Dumnezeu lucruri pe care ni le dictează doar fantezia și să primim răspuns la rugăciunile noastre.

Scopul rugăciunii

Există un scop divin în rugăciune și este foarte important să ținem cont de acest lucru dacă vrem să înțelegem de ce unele rugăciuni rămân fără răspuns. Dumnezeu nu a conceput rugăciunea ca un mijloc de a afla cum ar trebui să își gestioneze afacerile aici pe pământ. El nu se uită la noi pentru a-i spune ce ar trebui să facă. El are propriile sale planuri și scopuri fixe, iar dacă vrem să primim bogățiile binecuvântării Sale, este esențial ca rugăciunile noastre să fie în armonie cu acestea. Pentru a folosi limbajul lui Iacov, cerem "greșit" dacă Îl rugăm pe Dumnezeu în așa fel încât Îi facem cunoscute propriile noastre dorințe în absența căutării ca voia Lui să se facă în viața noastră.

În Scripturi sunt aduse în atenția noastră diferite tipuri de rugăciune. Cele mai importante dintre acestea sunt rugăciunile de mulțumire. (Psalmi 92:1). Dumnezeu este, fără îndoială, mulțumit atunci când creaturile sale îl recunosc drept sursa binecuvântărilor lor și, din acest motiv, își înalță inimile și vocile către el în semn de mulțumire.

Există rugăciuni de adorație, care recunosc atributele glorioase ale caracterului Creatorului - înțelepciunea, dreptatea, iubirea și puterea Sa. Dorința de a-L glorifica pe Dumnezeu și de a ne arăta adorația pentru caracterul Său ar trebui să fie motivul pentru o mare parte din rugăciunile noastre. - Psalmul 29:1,2

Rugăciunile pentru mila lui Dumnezeu sunt, de asemenea, potrivite. Scripturile îi îndeamnă pe toți creștinii să caute iertarea divină a păcatelor lor prin intermediul rugăciunii . (1 Ioan 1:7-9). Pavel vorbește despre acest lucru ca despre a merge "cu îndrăzneală la tronul harului", acolo pentru a obține îndurare și a găsi har pentru a ajuta în orice moment de nevoie. - Evrei 4:16

Apoi, desigur, există rugăciunile care sunt cereri pentru anumite binecuvântări sau favoruri din partea Domnului. Cu acestea ne ocupăm în mod special în acest moment. Unii se roagă pentru sănătate, fie pentru ei, fie pentru alții. Unii se roagă pentru bogăție. Unii se roagă pentru protecție în timpul unei călătorii. Milioane se roagă pentru pace. S-a întâmplat adesea ca cetățenii unor țări care se confruntă în război să se roage ca armatele lor respective să fie victorioase. Vom presupune că toți cei care merg la Dumnezeu în rugăciune sunt sinceri și, desigur, îi cer lucrurile care li se par cele mai importante în acel

moment. Cu toate acestea, ne justifică Biblia convingerea că toate aceste rugăciuni ar trebui să primească răspuns în conformitate cu cererile rostite?

S-ar putea ca Dumnezeu să răspundă la rugăciunea unui părinte pentru siguranța copilului său pe câmpul de luptă. S-ar putea, de asemenea, ca rugăciunile pentru pacea unei națiuni să fie ascultate. Dacă și când se răspunde la astfel de rugăciuni, înseamnă pur și simplu că a fost în conformitate cu voința divină să se facă astfel. Dumnezeu are un plan fix, în conformitate cu care are grijă de rasa umană. Acest plan nu a fost făcut pentru a satisface capriciile și dorințele ale creaturilor sale umane și nici o rugăciune nu va schimba planurile sale.

"Rugăciunea schimbă lucrurile", se spune, dar ea nu schimbă planurile lui Dumnezeu. Dumnezeu nu se uită la noi, nici la națiuni, pentru a afla ce schimbări ar trebui să facă pentru a aduce condiții mai bune pentru noi sau pentru lume în general. Cât de puțină încredere am avea într-un Dumnezeu ale cărui opinii ar putea fi influențate sau planurile schimbate doar prin elocvența sau persuasiunea rugăciunilor oamenilor!

"Facă-se voia Ta"

În rugăciunile lor, poporul lui Dumnezeu ar trebui să aibă mai presus de orice în minte și în inimă dorința ca voia Lui să fie făcută în toate experiențele lor. Avem un exemplu remarcabil în acest sens în cazul lui Isus. În Grădina Ghetsimani, când Domnul se confrunta cu arestarea și moartea, "A fost cuprins de angoasă și consternare și le-a spus [ucenicilor săi]: "Inima mea este gata să se frângă de durere. ... El a mers puțin mai departe, a căzut cu fața la pământ în rugăciune și a zis: "Tatăl meu, dacă este cu putință, să treacă paharul acesta peste Mine. Dar nu cum vreau eu, ci cum vrei Tu." - Matei 26:38,39

A fost voia lui Dumnezeu ca Isus să sufere umilință și moarte ca Răscumpărător și Mântuitor al oamenilor. Această caracteristică importantă a aranjamentului divin fusese prevestită de sfinții profeți ai Vechiului Testament. Isus dorea mai presus de orice să se împlinească voia Tatălui Său, indiferent de ceea ce însemna pentru el. El a afirmat acest lucru mai târziu, când era pe punctul de a fi arestat. Petru și-a scos sabia pentru a-și proteja Domnul, care i-a spus: "Pune-ți sabia în teacă; paharul pe care Mi l-a dat Tatăl Meu, nu-l voi bea eu?" - Ioan 18:10,11

Urmașii lui Isus au privilegiul de a suferi și de a muri împreună cu El. Pavel a vorbit despre a fi "răstignit împreună cu Cristos" și, de asemenea, a scris: "Vi s-a dat, în numele lui Cristos, nu numai să credeți în El, ci și să suferiți din cauza Lui". (Galateni 2:20; Filipeni 1:29). Suntem chemați să călcăm pe urmele lui Isus, așa că știm că nu este voința lui Dumnezeu să ne scutească de toate greutățile. Astfel, ca și în cazul lui Isus, principala noastră preocupare ar trebui să fie ca voia Domnului să se facă în trupurile noastre muritoare. Voia Domnului ar putea fi ca pentru o vreme să ne bucurăm de anumite binecuvântări pământești. Cu toate acestea, greutatea rugăciunilor noastre nu ar trebui să fie pentru acestea, ci pentru ca voia Lui să se facă în fiecare experiență a vieții.

Isus a dezvoltat acest punct atunci când le-a spus ucenicilor Săi că, atâta timp cât ei rămân în El și cuvintele Lui rămân în ei, pot cere în rugăciune tot ceea ce doresc și le va fi dat. (Ioan 15:7). Aceasta ar putea părea o asigurare că suntem privilegiați să îi cerem lui Dumnezeu orice ni se poate întâmpla să ne gândim și să ne dorim, dar nu este așa.

Observați condiția atașată acestei afirmații a Domnului: "Dacă rămâneți în Mine, și cuvintele Mele rămân în voi". A rămâne în Cristos înseamnă a fi un membru al trupului Său, El fiind Capul nostru. (Coloseni 1:18). Aceasta înseamnă că gândurile Lui

August 2025

devin gândurile noastre, iar planurile Lui, planurile noastre. Dacă voințele noastre au fost astfel predate în întregime lui Dumnezeu, prin Cristos, nu vom avea nicio voință proprie, prin urmare rugăciunile noastre nu vor fi cereri pentru ceea ce vrem noi, ci doar pentru acele lucruri care sunt în armonie cu voința Capului nostru. Rugându-ne astfel în armonie cu voința Domnului, putem fi siguri de răspunsuri favorabile.

Acest lucru este în armonie cu o altă afirmație făcută de Isus ucenicilor Săi, în care ne informează că Tatăl Cerească va fi încântat să dea "Duhul Sfânt celor care îl cer". (Luca 11:13). A fi plini de Duhul lui Dumnezeu înseamnă ca gândurile Lui să domine gândirea noastră și ca viața noastră să fie conformă cu aceste gânduri. Atunci nu îi vom cere lui Dumnezeu alte binecuvântări decât cele pe care El a promis să le dea și, astfel, nu va exista niciodată nicio îndoială cu privire la răspunsul la rugăciunile noastre.

"Vie Împărăția Ta"

Luca 11:1 consemnează cererea ucenicilor: "Doamne, învață-ne să ne rugăm". Ca răspuns la această cerere, Isus le-a dat ceea ce acum este cunoscut în mod familiar ca "Rugăciunea Domnului". În acest model de rugăciune ni se oferă un ghid pentru ce ne putem ruga.

O parte importantă a acestei scurte schițe a rugăciunii este metoda corectă de abordare a lui Dumnezeu: "Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se numele tău". (versetul 2). În Scripturi, Adam este numit "fiu al lui Dumnezeu". (Luca 3:23,38). Când a păcătuit, însă, el și-a pierdut calitatea de fiu, fiind înstrăinat de Dumnezeu și condamnat la moarte. Copiii lui Adam, întreaga rasă umană, sunt, de asemenea, separați de Dumnezeu, astfel încât nu i se pot adresa în mod corespunzător ca "Tatăl nostru care este în ceruri". Acesta este un privilegiu care aparține exclusiv celor care s-au pocăit de păcatele lor, l-au acceptat pe Isus ca Mântuitor personal și și-au dedicat viața lui Dumnezeu în deplină dedicare, sau consacrare, pentru a face voia Lui. Aceștia sunt prezentați ca fiind cei care au primit Spiritul de filiație al lui Dumnezeu și au devenit astfel copiii Săi. - Romani 8:15; Galateni 4:6

Ca fii ai lui Dumnezeu, aceștia vor dori mai presus de orice să onoreze numele Tatălui lor. Astfel, prin cuvânt și prin acțiune, atitudinea lor va fi întotdeauna: "Sfințească-se numele Tău". A sfinți în mod corespunzător numele Tatălui nostru ceresc implică faptul că atunci când ne apropiem de el în rugăciune, vom face acest lucru în modul descris pentru noi în Scripturi de Isus. El a explicat că

rugăciunile noastre trebuie să fie oferite în numele Său. - Ioan 15:16

Există un motiv pentru aceasta. Ca membri ai rasei condamnate pe nedrept, nu avem nicio poziție la tronul divin decât prin Isus, Avocatul nostru. (1 Ioan 2:1). În numele Său și prin meritul sângelui Său vărsat, avem privilegiul de a merge "cu îndrăzneală" la tronul harului pentru a cere iertare și toate celelalte binecuvântări pe care iubitorul nostru Tată Ceresc a promis să ni le dea. (Evrei 4:16). Dacă îi sfințim numele cum se cuvine, nu vom îndrăzni să ne apropiem de El decât prin Isus.

Atunci când urmăm exemplul Rugăciunii Domnului, cererile noastre nu vor fi atât de mult în numele nostru, cât vor fi pentru binecuvântarea altora. Acest lucru este indicat în petiția de început: "Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ". (Matei 6:10; Luca 11:2). Răspunsul la această cerere va fi un răspuns la multe lucruri pentru care oamenii s-au rugat de-a lungul secolelor. Acest răspuns va satisface dorințele legitime ale tuturor oamenilor. Va însemna pace, sănătate și viață veșnică pentru toți cei care se conformează legilor drepte ale împărăției Domnului.

Binecuvântările la care râvnește rasa umană și pentru care se roagă milioane de oameni au fost toate

anticipate de Dumnezeu și asigurate prin împărăția pe care a promis-o tuturor profeților Săi. În aceste promisiuni găsim multe detalii despre binecuvântările pe care le va garanta poporului, inclusiv readucerea la viață a celor care au murit. Dumnezeu nu a fost nepăsător față de suferința poporului și nici nu a rămas surd la strigătele lor de ajutor. Răspunsul Său la rugăciunile lor, atunci când va veni momentul potrivit, va fi cu mult peste tot ceea ce au îndrăznit vreodată să spere.

Să luăm cazul părinților care se roagă pentru siguranța copilului lor pe câmpul de luptă. Părinții își iubesc copilul și nimic nu ar putea însemna mai mult pentru ei decât întoarcerea lui în siguranță la casa familiei. Totuși, dacă copilul nu se întoarce, primul lor gând ar putea fi că lui Dumnezeu nu îi pasă, că nu are milă. Cât de diferit s-ar simți părinții dacă ar putea crede că Dumnezeu le-a oferit o întoarcere acasă mult mai satisfăcătoare decât le-a trecut vreodată prin minte atunci când s-au rugat!

Cât de puțin știe uneori un părinte despre greutățile și suferințele pe care copilul său le poate salva prin adormirea în moarte. La urma urmei, atât părintele, cât și copilul sunt membri ai unei rase muribunde, iar diferența dintre a muri pe câmpul de luptă și a muri mai târziu de bătrânețe este doar una de moment atunci când este comparată cu întinderea fără sfârșit a eternității. Din acest punct de vedere

trebuie să învățăm să privim subiectul rugăciunii și modul în care Dumnezeu răspunde cererilor noastre.

Însuși faptul că ne rugăm lui Dumnezeu este o recunoaștere a credinței noastre că înțelepciunea, puterea și dragostea Lui le depășesc cu mult pe ale noastre. Cu toate acestea, uităm adesea acest lucru și simțim că El nu a onorat rugăciunile noastre pentru că nu le-a răspuns așa cum am fi făcut noi, prin exercitarea propriilor noastre capacități minime. Durata vieții noastre condamnate este foarte scurtă. Judecăm realizările în funcție de faptul dacă ajung sau nu la maturitate în acest timp scurt de care avem cunoștință. Cu toate acestea, nu ar trebui să judecăm faptele lui Dumnezeu din acest punct de vedere.

Scripturile vorbesc despre Dumnezeu ca fiind "din veșnicie în veșnicie". (Psalmi 41:13; 90:2). El nu este obligat să finalizeze o anumită fază a planului Său în timpul scurtei noastre vieți, nici măcar dacă aceasta are legătură cu cererile noastre individuale. Dacă ne-am ruga lui Dumnezeu astăzi pentru niște binecuvântări speciale care ar fi în concordanță cu voința Sa, iar răspunsul nu ar veni până mâine sau chiar poimâine, nu ne-am pierde credința în El, ci ne-am bucura când răspunsul ar veni. Dumnezeu are și "zilele de mâine". Zilele Lui nu se măsoară în ore, ci în veacuri, iar în veacul lui "mâine", perioada de o mie de ani a împărăției lui Cristos, toate acele

binecuvântări pe care lumea le-a dorit în mod legitim și pentru care milioane de oameni au adresat cereri lui Dumnezeu, vor fi revărsate din abundență asupra omenirii. Recunoscând acest lucru, oamenii vor răspunde atunci: "Acesta este Dumnezeul nostru; L-am așteptat, ... ne vom bucura și ne vom veseli în mântuirea Lui". - Isaia 25:9

"Așa cum este în ceruri"

Am învățat deja că Dumnezeu nu va răspunde la nicio rugăciune care nu este în armonie cu voința Sa. În Rugăciunea Domnească, acest principiu este clar enunțat. Ea îi cere lui Dumnezeu binecuvântări pentru oamenii de pe pământ - nu orice fel de lucruri presupus bune pe care le-ar putea dori, ci lucruri în armonie cu voința divină: "Facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ". - Matei 6:10

Ce mare latitudine ne-a dat cu privire la lucrurile în armonie cu voința Sa. Voia lui Dumnezeu se face în ceruri și acesta este scopul Său ca ea să se facă pe pământ în aceeași măsură. Nu cunoaștem, desigur, toate modurile în care se face voia lui Dumnezeu în cer, dar putem fi destul de siguri că relele care există acum pe pământ nu afectează viețile celor din tărâmul spiritual pe care îl numim cer.

Războiul este unul dintre marile rele care nu este în armonie cu voința divină. Noi, deci, ar trebui să ne

rugăm pentru pace. (Psalmi 122:6; Naum 1:15). Într-adevăr, nu am putea să ne rugăm pentru ca voia lui Dumnezeu să se facă pe pământ așa cum se face în cer fără să ne rugăm pentru pace. Rugăciunile noastre pentru pace ar trebui să fie în concordanță cu planul lui Dumnezeu de a instaura pacea, iar acesta este planul împărăției Sale. (Ezechiel 37:21-28). El a promis să instaureze o împărăție, să stabilească un guvern. Isus va fi Regele în acel guvern. "Guvernarea va fi pe umărul Său", a scris Isaia, și "din creșterea guvernării și a păcii Sale nu va fi sfârșit". - Isaia 9:6,7

Fără îndoială, Dumnezeu privește cu simpatie dorințele omenirii de a abolii războiul. Atunci când tensiunea internațională atinge cote înalte și războiul pare inevitabil, oamenii devotați din ambele părți se simt obligați să se roage pentru pace. Divergențele care amenință să precipite războiul pot fi rezolvate sau nu, dar știm că în cele din urmă va exista o pace universală și durabilă. Aceasta nu se va întâmpla pentru că națiunile vor găsi în sfârșit o formulă viabilă pentru pace, ci pentru că "Prințul păcii" va prelua conducerea pământului. (Isaia 9:6). Atunci rugăciunea "Vie împărăția Ta" va fi ascultată.

Guvernarea lui Cristos este simbolizată în Scripturi ca "muntele DOMNULUI". În Mica 4:1-4 citim că va veni vremea când poporul va spune: "Să ne suim la

muntele DOMNULUI și la casa Dumnezeului lui Iacov; și El ne va învăța căile Lui și vom umbla pe cărările Lui; pentru că Legea va ieși din Sion și Cuvântul DOMNULUI din Ierusalim. El va judeca între multe popoare și va muștra neamurile puternice de departe, iar ele își vor bate săbiile în pluguri și sulitele în prunghii; neamul nu va mai ridica sabia împotriva neamului și nu vor mai învăța războiul. Ci vor ședea fiecare sub vița lui și sub smochinul lui, și nimeni nu-i va înfricoșa, căci gura DOMNULUI oștirilor a grăit aceasta."

Ce program minunat pentru dezarmare! Este programul lui Dumnezeu, iar atunci când ne rugăm pentru pace și pentru dezarmarea națiunilor, să facem acest lucru cu asigurarea că Dumnezeu ne va auzi și că ne va răspunde la rugăciuni în armonie cu voința Sa, care va fi prin împărăția Sa. "El face să înceteze războaiele", a profețit David. - Psalmi 46:9

Partea a doua din examinarea acestui subiect important va apărea în ediția de luna viitoare a revistei *Zorile*. În ea, vom examina în detaliu alte porțiuni din Rugăciunea Domnească. De asemenea, vom analiza și alte aspecte ale viitoarei împărății a lui Dumnezeu pe pământ care, potrivit Scripturilor, va binecuvânta toți oamenii și va oferi răspunsuri la milioane de rugăciuni sincere care au fost rostite de-a lungul secolelor.